

Motion till riksdagen 2017/18:3506

av **Johan Hedin (C)**

Den svenska motorhobbyn och det rullande kulturarvet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Trafikverket i samverkan med andra myndigheter ett brett uppdrag att se över regelverket för ombyggda och amatörbyggda fordon, syftande till att ta bort onödigt regelkrångel, samt att utifrån gällande lagstiftning se över hur regelverket kan göras enklare och tydligare, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utifrån uppdraget i yrkande 1 utreda vilka lagändringar som bör göras för att det ska bli enklare att bygga och bygga om fordon och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning syftande till att göra framförande av motorcyklar tillverkade före 1960, med en maximal cylindervolym på 99 kubikcentimeter, lagligt för förare som innehar B-körkort och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den svenska motorhobbyn har en rik tradition och spänner över många olika inriktningar. Vissa äger och vårdar ett dyrbart veteranfordon, medan andra låter fantasin, fysikens lagar och den egna skickligheten sätta gränserna för hur en bil eller motorcykel kan se ut.

Förutom att vara en stimulerande hobby för många, kan fordonsrenoveringar och specialbyggen vara en framtidsbransch i delar av landet där jobben blir färre. Lagstiftaren bör vara vaksam på hur regelverket ser ut när någon vill bygga om ett fordon, eller bygga ett nytt från grunden, så att inte onödiga hinder förekommer.

Ett ökat intresse för miljövänliga fordon, samtidigt som ombyggnadskomponenter för eldrift tillgängliggörs i allt större utsträckning, motiverar ett särskilt fokus på sådana slags ombyggnadsprojekt där fordonsbyggaren vill ersätta förbränningsmotorn med elmotor/-motorer.

Uppdraget i punkt 1 bör ske i nära samverkan med civilsamhällets organisationer, t.ex. SFRO och MHRF, och syfta till att göra regelverket enklare och tydligare, så att fordonsbyggare lätt kan förstå vad som kan bli godkänt och vad som inte kan det. Det är viktigt för trafiksäkerheten att byggen och ombyggen har en säker konstruktion och inte utsätter förare, passagerare och omgivning för fara. Den aspekten måste beaktas i uppdraget.

Punkten 3 avser det som förr i tiden kallades lättviktare. Fordonstypen hade stor betydelse för mobiliteten på främst landsbygden och bidrog till både nytta och nöje. Ett minskande antal finns kvar i trafik, men fordonstypen är en intressant del av det motorhistoriska kulturarvet.

Fordonstypen är med dagens mått mätt opraktisk för vardagligt bruk, men skulle vara ett praktiskt hobbyfordon för många i och med sin ringa storlek. För att fler ska vilja ta ansvaret för bevarande av dessa fordon borde reglerna för vem som får köra dem ändras. Med dagens lagstiftning krävs motorcykelkörkort, vilket måste anses vara ett oproportionerligt starkt krav. Moderna motorcyklar kan vara mycket motorstarka och kräver mycket av sin förare för att kunna framföras på ett säkert sätt. För lättviktarna är saken väsensskild. Det är rimligt att förare avkrävs någon form av trafikutbildning för att få framföra lättviktare i allmän trafik, men det borde räcka med de kunskaper man har genom sitt B-körkort.

Johan Hedin (C)